

[Stensballe.]

derfor stillet et selvstændigt Forslag. Vi siger som saa, at naar der er saa megen Modstand imod at komme over paa Socialhjælp, og der derigennem paaføres Kommunerne nogen Merudgift i Forhold til den Udgift, som de har gennem den vedtægtsmæssige Understøttelse, vil vi — hvis Kasserne selv skulde anse det for nødvendigt at øge Understøttelsesdagens Antal, med andre Ord, hvis de skulde tage et andet Standpunkt end det, Socialministeren tog i sin Tid, da han fik Loven gennemført — gerne være med til at lette Formaliteterne ved Gennemførelsen af Udvidelsen af det vedtægtsmæssige Dageantal. Vi foreslaar derfor, at Kasserne fritages for at lade afholde Delegeretmøde, saa at alene Hovedledelsen med Tilslutning af Arbejdsdirektøren, paa tilsvarende Maade som efter en tidligere vedtagen Lov, kan forlænge Kasserens vedtægtsmæssige Dageantal med indtil en Trediedel, dog saaledes, at for de ugifte, for Ikke-Forsørgerne, kan Dageantallet ikke overstige 130; saa kan Ikke-Forsørgere opnaa Understøttelse i indtil 200 Dage, og det maa efter vor Mening være rimeligt i Forhold til, hvad man ellers giver de ugifte.

Jeg skal i øvrigt ikke opholde mig ved Motiveringerne for Ændringsforslaget, idet jeg henviser til Betænkningen. Jeg kan kun beklage, at Regeringspartierne ikke har villet modtage den udstrakte Haand, vi her har rakt dem for at faa Enighed tilvejebragt. Der har altid været slaaet paa, at netop i disse Spørgsmaal var det af stor Betydning, at der blev opnaaet Enighed, men det har vi ikke mærket noget til under de Forhandlinger, der har været ført, hverken i Salen eller i Udvalget.

Jeg skal paa Mindretallets Vegne tilade mig at anbefale, at man stemmer for det Ændringsforslag, som er stillet af Konservativerne og Venstre.

Unmack: Jeg havde i og for sig ikke behovet at sige noget særligt, idet det ærede 5te Medlem for 4de Kreds (Stensballe) har motiveret det Ændringsforslag, som det samlede Mindretal har stillet, men jeg vil dog gerne, som jeg allerede gjorde det ved første Behandling, over for den højtærede Socialminister udtale min Forbavselse over, at dette Forslag er fremkommet, idet jeg pointerer, at der i Udvalget absolut intet er fremført fra Regeringspartiernes Side, der særlig kan motivere dette Forslags Fremkomst. Den højtærede Socialminister fik i Fjor klar Besked om, at vi ikke paa nogen Maade vilde binde

os for Fremtiden ved at ændre et enkelt Afsnit af Arbejdsløshedsforsikringsloven. Derfor forekommer det mig, at Ministeren maatte vide, at han absolut ikke kunde faa Tilslutning hos Mindretallet i dette Ting og sandsynligvis heller ikke hos vore Partifæller i det andet Ting; men jeg synes dog, at det for Socialministeren i et Spørgsmaal som dette maa komme an paa at faa saa mange med som muligt. Mindretalspartierne vil ikke gaa imod Støtte, hvor der trænges til Støtte, det har vi vist ved at stille det foreliggende Ændringsforslag. Gennemførelse af dette vilde være tilstrækkeligt til at klare Tiden, indtil vi havde faaet behandlet det Forslag til Ændring af Arbejdsløshedsloven, som den ærede Socialminister har bebudet.

Ogsaa jeg vil gerne opfordre til at stemme for det foreliggende Ændringsforslag.

Gunnar Fog-Petersen: Jeg skal anbefale Lovforslaget i den Form, hvori det er fremsat.

Socialministeren (Ludvig Christensen):

Jeg vil gerne takke Udvalget for den hurtige Behandling, det har givet Lovforslaget, og takke Mindretallet, fordi det har medvirket til, at Lovforslaget kan blive saa hurtigt færdigt i det høje Ting. Jeg takker ogsaa Mindretallet, fordi det gennem Mindretalsforslaget har erkendt, at det virkelig i Øjeblikket er rimeligt at gennemføre en Udvidelse af Understøttelsen. Det er i og for sig det, der er det afgørende. Den saglige Uenighed ligger til syvende og sidst kun i Spørgsmaalet om, hvorvidt det skal gennemføres under den af Regeringen foreslaaede Form eller under den Form, som Mindretalspartierne mener er den rigtige. Den Begrundelse, som Udvalgets ærede Ordfører har givet, kan jeg ganske slutte mig til, men her er ogsaa at erindre, at den Kasse, der rammes allerhaardst af den Udvidelse af Understøttelsen, der her finder Sted, er den store Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse. Denne Kasse har pr. Medlem en meget lille Formue. Man har ikke været i Stand til, netop paa Grund af den meget store Arbejdsløshed blandt Medlemmerne, at oparbejde en rimelig Formue i denne mægtige Arbejdsløshedskasse, og derfor er det ikke uden økonomisk Betydning netop for denne Arbejdsløshedskasse, at Lovforslaget gennemføres, som det er fremsat. Hvis man gik med til Mindretalspartiernes Forslag, vilde det efter min Opfattelse være umuligt for Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse, hvis de i